

Gijs van Reeuwijk – 6 Aard werk en dagelijkse gang van zaken

Ed van Gerven:

Gijs, je vertelde al juist, zojuist al van dat het een beetje een aparte club was, die die molens, die molenclub daar bij de rijksdienst. Kun je daar misschien nog iets meer over vertellen? Wat hield je werk in de dagelijkse praktijk in en hoe kwam dat eigenlijk naar voren dat jullie een stelletje vrijbuiters waren?

Gijs van Reeuwijk:

Ja. Nou ja, dat kwam natuurlijk, ons werk was natuurlijk een beetje ongrijpbaar. Wij lagen, wij deden heel veel werk in het veld, dat kan op eigen initiatief, (? 00:00:29), of er kwamen vragen uit het veld, of je ging eigenlijk op eigen initiatief dat je dingen achteraan ging. Subsidieaanvragen enzovoort kwamen binnen, die moest je natuurlijk ook vaak nog controleren. Dus er zat bij ons heel veel veldwerk in. Maandag was altijd de vaste kantoor dag, dus maandag waren wij altijd op kantoor. En eigenlijk waren wij vaak, de rest van de week kwamen wij d'r niet. Waren wij gewoon constant in het veld. En ook toen al was ik eigenlijk altijd al een dag in de week, was ik hier thuis aan het werk. Mijn standplaats was hier al in Friesland, is eigenlijk altijd al mijn standplaats geweest. Ons kantoor zat in Zeist, op het Broederplein, een mooi oud statig pand. En daar waren we dan die maandag. En dat waren altijd heel hectische dagen, dat waren vergaderingen. Al die subsidieaanvragen die kwamen er toen binnen, dus je ging bij collega's langs, van joh, dit even, hier een handtekening, daar. En je ging eigenlijk elke maandag met een, een of twee tassen met dossiers, die natuurlijk eigenlijk nooit het, dat stond er met grote letters op: 'deze mogen het gebouw niet verlaten'.

Ed van Gerven:

Haha.

Gijs van Reeuwijk:

En dat waren natuurlijk allemaal officiële pandstukken, geen computer, er was nog niks. Dat waren vaak de stukken van, van 10 – 20 jaar, met alle officiële correspondentie, beschikkingen. Dikke mappen waren dat. Maar die zaten er altijd bij subsidieaanvragen, zaten die d'r bij, want anders kon je natuurlijk niet goed adviseren. Dus die, ja, die namen wij natuurlijk gewoon wel mee, want je moest wel kunnen werken. Dus wij vertrokken elke maandag altijd met, met volle tassen met, met die aanvragen. Nee, is was eigenlijk wel een dag in de week, zat ik hier thuis, op kantoor zat ik dan die subsidieaanvragen te adviseren. En dan op maandag vertrok je weer met die, haha, met die grote stapels weer naar kantoor. Je was natuurlijk al heel erg, ja, wat tegenwoordig natuurlijk heel modern is, het thuiswerken, maar dat brachten wij heel gauw in de praktijk. Maar dat gaf natuurlijk wel, ja, dat maakte dat wij natuurlijk ook een beetje ongrijpbaar waren. We hadden ook niet direct een baas, dat was bij ons een soort coördinator van de specialisten. Maar ja, daar had je maandag weer overleg mee. En ik maakte op maandag een briefje voor de secretaresse, van joh, deze week ben ik daar en daar. En op die dag kun je me telefonisch, ben ik telefonisch bereikbaar. Dat was natuurlijk ook nog de tijd voordat de mobiele telefoons er waren. Dus dat, daar werden we ook niet door gestoord.

Ed van Gerven:

Ja, ja, haha.

Gijs van Reeuwijk:

En, nou ja, dan konden mensen, konden ons bellen. En anders dan lag er op maandag wel een briefje van, van de secretaresse van, nou kun je deze week even Jan die en die even bellen. Dus daar, ja, daarom was je eigenlijk wel een beetje de, ja, een stukje, ja, vrijbouter. Het, ook dat, maar dat paste natuurlijk ook wel, en dat stuk verantwoordelijkheid wat je al die jaren daarvoor ook al had gehad. Dus het was natuurlijk heel makkelijk om daar misbruik van te maken. Maar aan de andere kant denk ik dat, dat wij dat allemaal als molendeskundigen wel aankonden, omdat je natuurlijk toch vaak dat doel voor ogen had dat je die, die molens goed wou krijgen. En, en ik denk qua uren, dat, dat wij vaak meer

uren maakten als, als dat de baas ons voor betaalde. Maar, ja, dat was gewoon je drive om het voor mekaar te krijgen.

Ed van Gerven:

En ik begreep ook, Gijs, jullie hadden ook bepaalde provincies tot je?

Gijs van Reeuwijk:

Ja, dat klopt.

Ed van Gerven:

Je had een taakverdeling, zeg maar, landelijkspreading, kun je daar nog even, ja?

Gijs van Reeuwijk:

Ja, ik had eigenlijk, en dat was een beetje historisch gegroeid. Gerrit Keunen, die woont in Utrecht, dus die deed Utrecht, Zeeland, Noord en Zuid-Holland. En dan Zuid-Holland was, de dienst deed daar wat minder, in Zuid-Holland, omdat daar had je ook provinciale deskundigen. Die zich, die deden heel veel in Zuid-Holland. Maar ja, af en toe moest je als Rijk daar natuurlijk toch bij bepaalde, het Rijk gaf wel vaak het geld, dus het Rijk had daar wel taken, maar je nam minder vaak werk, echt bestekken op. Geert Nienhuis, die zat in het, midden en het zuiden. Dus die deed Brabant, Limburg, ook Overijssel. En ik had eigenlijk de regio van Jan Heydra overgenomen. En dat was Friesland, Groningen, Drenthe en Gelderland. En dan Gelderland lag een beetje excentrisch, maar dat kwam, Jan Heydra woonde in Gelderland, dus daarom deed ie Gelderland. Dus ik heb jarenlang ook Gelderland gedaan. Dus zo hadden we Nederland een beetje verdeeld. Nou is het wel vaak zo dat, als wij dus de subsidieaanvragen binnenkregen, dan werd eigenlijk deze verdeling eigenlijk goed, ja, dus als er een molensubsidieaanvraag uit Friesland kwam, die kwam bij mij op mijn bureau terecht. En met name met Gerrit Keunen werkte ik altijd heel nauw samen. Kijk, als het bijvoorbeeld een houtzaagmolen was, dan zeiden we, Gerrit, ja joh, houtzaagmolens, daar weet jij veel meer van, dat doe jij maar ook als is het Noord-Holland, of op een andere plek. Dus zo verdeelden wij vaak het werk. En op het moment natuurlijk dat er de grote bult in de subsidieaanvragen voor de onderhoudssubsidie kwamen, ja, dan ging je met z'n drieën ervoor zitten, en dan zorgde je dat dat, dat dat aan kant kwam. Dus je, je was ook weleens met projecten in een ander, of andermans gebied. Het lag niet zozeer vast, het was ook niet zo organisatorisch. Dat het handig was voor de buitenwereld, joh, als ik een molendeskundige in Friesland nodig heb, dan is Gijs mijn aanspreekpersoon, weet je wel, zo.

Ed van Gerven:

Ja, ja.

Gijs van Reeuwijk:

Maar dat, af en toe maakte je het ook, praktisch vulde je het in, als je dacht van ja, joh, die heeft een betere deskundigheid, die moet die dat project misschien maar trekken, of die moet het maar even trekken. Dus dat. Maar het was een hele nauwe samenwerking op dat, op dat terrein.